

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-401-01147

Den 28. april 2014

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 3. april 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 290 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Miljøudvalget.

Spørgsmål nr. 290 (alm. del)

Vil ministeren kommentere præsentationerne fra Bæredygtigt Landbrug, jf. MIU alm. del - bilag 277, herunder muligheden for at sammenlægge de to planperioder i vandplanerne for at undgå yderligere forsinkelser og fordyrelse af vandplanerne?

Svar

Det er min klare opfattelse, at der ikke er grundlag for at slå 1. planperiode (2009-2015) og 2. planperiode (2015-2021) sammen. At sammenlægge de to planperioder vil ikke alene være direktivstridigt, men også til skade for miljøet. Indsatserne i de kommende planperioder skal bygge videre på fundamentet fra 1. planperiode. Selvom vandplanerne for 1. planperiode er forsinkede, vil de indsatser, der lægges op til i planerne, have betydning for at nå målet om god tilstand.

Det forhold, at Kommissionen har besluttet at indbringe Danmark for EU-Domstolen som følge af manglende vandplaner for 1. planperiode, understreger, at det er et brud på vandrammedirektivet ikke at vedtage vandplaner for 1. planperiode.

Det skal fremhæves, at Kommissionens beslutning om at indbringe Danmark for EU-Domstolen alene vedrører det forhold, at Danmark ikke har offentliggjort og rapporteret endelige vandplaner i overensstemmelse med vandrammedirektivet. Beslutningen vedrører ikke Danmarks implementering af direktivet i dansk ret.

Vandrammedirektivet er for så vidt angår vandplaner for 1. planperiode implementeret i miljømålsloven, mens direktivet for så vidt angår vandplanlægningen for anden planperiode er implementeret i lov om vandplanlægning. Det bemærkes, at regeringen med lov om vandplanlægning har sikret en enklere og mere direktivnær implementering af direktivet, end miljømålsloven er udtryk for.

Vandrammedirektivet er efter min opfattelse korrekt implementeret i dansk ret. Det bemærkes dog, at spørgsmålet om, hvordan vandrammedirektivets begreb forsyningspligtigheder skal forstås, er genstand for traktatkrænkelssager med en

række medlemsstater, herunder Danmark. Spørgsmålet er indbragt for EU-Domstolen i en sag mod Tyskland. Kommissionen anlægger en bredere fortolkning af begrebet end Danmark.

Med hensyn til Rigsrevisionens beretning vedrører denne Miljøministeriets planlægning og styring af vandplaner for 1. planperiode. Der er ikke tale om, at Rigsrevisionen har undersøgt tilstrækkeligheden af datagrundlaget, herunder det faglige grundlag for vandplanerne. Jeg anerkender, at data var forskelligartet, da staten overtog amternes data. På baggrund af de gennemførte høringer og ny dataindsamling i øvrigt foreligger der imidlertid nu et forbedret og mere ensartet datagrundlag, som ikke kritiseres af Rigsrevisionen.

For så vidt angår basisanalysen og vurderingerne af de økonomiske omkostninger ved vandplanlægningen i 2. planperiode, vil jeg gerne understrege, at den egentlige fastlæggelse af konkrete miljømål, herunder brugen af undtagelser og indsatser ikke sker i basisanalysen, men derimod i forbindelse med den efterfølgende vandplanlægning. De endelige økonomiske analyser og konsekvensvurderinger udarbejdes således først som led i den konkrete, videre vandplanlægning.

Jeg er i øvrigt helt enig i, at der er behov for en inddragende proces. Det har regeringen netop taget initiativ til bl.a. med det nye koncept for vandplanlægning, hvorefter kommuner under inddragelse af lokale vandråd skal komme med forslag til dele af indsatsprogrammet.

Kirsten Brosbøl

/

Mads Leth-Petersen